

Náš domov

Léto 2013

Vzpomínka na květen 1945

Za války mne učila rusky paní Jelínková, žena legionáře, který si paní přivezl z Ruska. Nesměla jsem to nikomu říci, aby se to nedozvěděli Němci. To by byly obě rodiny potrestány a mohly by skončit v koncentračním táboře.

Když se 9. května objevily na náměstí tanky s osvoboditeli, jásal celý Heřmanův Městec, mávalo se rozkvetlými šeríky a lidé plakali radostí, že bude konec války a skončí utrpení celého národa.

Sovětské vojáci zůstali v Heřmanově Městci, byli ubytováni v zámku, odkud uprchli Němci. Sovětské vojáci byli také v Bažantnici, kde měli postaveny obrovské stany, měli tady koně, povozy, nákladní auta, polní kuchyně, motocykly.

Němci před Rudou armádou prchali lipovou alejí směrem na Chrudim i příkopy z obou stran silnice. Některé rodiny, co nestačily utéci, byly ubytovány pod dohledem ve školní tělocvičně.

V sokolovně se konala velká slavnost s hudbou a paní Jelínková mi řekla, že mluvila se zástupci města a navrhla jim, že přednesu ruskou báseň „Bedňaki“. Bylo to o tom, že na světě je mnoho dětí, které jsou opuštěné a zůstaly bez matek. Na balkoně seděli ruští důstojníci a já jsem měla za úkol jim předat album, na jehož vrchní straně byl obraz Heřmanova Městce. Zástupci města mne vedli na balkon. Tam jsem měla rusky říci, že posíláme album od heřmanoměstských dětí ruským dětem na památku osvobození naší země od německých tyranů.

Na malém náměstí u kašny měli vojáci plátno, na kterém promítali v podvečer ruské filmy o utrpení a hrdinství ruského národa. Chodili jsme se tam s rodiči dívat.

Tenkrát jsme byli všichni šťastni. Začali se vracet naši známí z koncentračních táborů a vítali jsme svobodu. Budeme konečně žít beze strachu. Jsou to nezapomenutelné dny v květnu 1945. Bylo mi tenkrát 12 let.

V rozhlase zněly opět české písně, tančilo se a zpívalo. Na přivítání prezidenta Beneše z exilu básník složil dlouhou báseň. Alespoň úryvek z ní:

„Bud’te vítán, prezidente, muži velkých činů,
dobře hájil jste nám v světě naši domovinu,
velký synu české země, její velký synu.“

Na závěr ještě slova básníka:

„Gigantický orloj času na Hradčanech bije, národ žije, žije, žije!“

Jaroslava Rousková

Kontrast letošního léta 2013

Léto si tento rok dalo na čas a první teplé slunečné dny nastaly až po tzv. ledových mužích. Do té doby stále převládalo chladné deštivé počasí, kdy za celé týdny sluníčko ani nevysvitlo. V květnu de facto nastaly první jarní dny, ač astronomické jaro začíná už 21. března. Před rokem už během března a dubna přicházely tropické teploty, a proto jsme i tento rok očekávali nástup slunečných dnů dříve. Astronomické léto ale začíná letním slunovratem, to znamená 21. června, takže bychom měli s jistým zpožděním teplých dní počítat. Nepříznivé počasí však zapříčinilo rozsáhlé povodně, které začátkem června postihly západ, střed a jih naší republiky. Spoustě lidem se během chvíle změnil život, ale naštěstí mezi námi stále existuje sounáležitost a lidé si vzájemně pomáhají v takovýchto těžkých obdobích. Mnoho humanitárních organizací uspořádalo charitativní sbírky na pomoc postiženým a mnoho dobrovolníků přicházelo přiložit ruku k dílu. Přispěli také klienti a zaměstnanci našeho domova.

Dne 4. 6. 2013 vyhlásilo vedení domova na základě iniciativy pracovnice paní Vlasty Bláhové dobrovolnou finanční sbírku na pomoc lidem postiženým povodněmi. Přispívali jak zaměstnanci, tak klienti domova. Bylo vybráno 8 300 Kč s tím, že tyto peníze budou odeslány na účet Domova se zvláštním režimem v Terezíně, kde museli být klienti evakuováni mimo domov.

Všem, kteří přispěli jakoukoliv částkou, děkujeme.

Doufejme, že s příchodem prvního letního sluníčka přijdou i dny, kdy nejen pro tyto potřebné vysvitne trocha naděje, ale i pro ty, co po dlouhé zimě postrádají energii, nastanou vlídnější časy.

Léto je časem sklizní a práce na polích či na zahrádkách, časem, kdy dětem začínají dvouměsíční prázdniny, časem dovolených a nejrozmanitějších hudebních či tanečních večerů pod širým nebem a především je to doba, kdy lidé obecně mívají díky sluníčku lepší náladu a více energie než v jiných ročních obdobích. I my v našem domově jsme uspořádali mnoho akcí, které se pojí k jarnímu nebo letnímu období, a náležitě jsme si tyto dny zpestřili a podpořili tak dobrou náladu. Poohlédneme se proto společně v čase zpátky a připomeneme si je.

Mgr. Iveta Mařanová

Soutěž Dentimed

V březnu se náš domov zúčastnil soutěže nazvané „Zobrazte logo společnosti Dentimed“. Česká firma Dentimed se specializuje na distribuci zdravotnického materiálu. Již 17 let se zabývá celorepublikovým velkoobchodním prodejem zdravotnických potřeb a léčiv.

Společnost na měsíce březen – duben vyhlásila soutěž o nejlepší ztvárnění loga firmy, jejímž symbolem je obrázek delfína. Řada našich klientek se pustila do díla a výsledek jejich společné práce, nazvaný „Delfín na louce“, můžete zhlédnout na fotografii níže.

Společnost Dentimed obdržela více než 50 soutěžních návrhů, z nichž poté komise vybrala 30 děl, která postoupila do II. kola soutěže. A náš „Delfín na louce“ byl mezi nimi! Postup z I. kola jsme považovali za krásné ocenění kreativní práce všech, kteří se na výrobě soutěžního návrhu podíleli. Napjatě jsme očekávali konečné výsledky druhého kola, které probíhalo formou internetového hlasování. Na stupně vítězů jsme bohužel nedosáhli, ale na webových stránkách společnosti vznikla galerie, v níž si veřejnost může prohlédnout všech 30 úspěšných návrhů, včetně toho našeho. Za účast v soutěži byl náš domov odměněn kosmetickým balíčkem a čestným diplomem, který si můžete prohlédnout ve skleněné vitríně naproti vřátnici nebo na přiložené fotografii níže.

Mgr. Petra Kynclová

„Tým“ při tvorbě
soutěžního návrhu

„Delfín na louce“
uspěl a výběrová
komise ho poslala
do II. soutěžního kola

Pamětní list
za účast v soutěži
od společnosti
Dentimed

Přišel k nám „Král komiků“

Tentokrát jsme ani trochu netušili, co se na nás chystá. Předpokládali jsme, že se bude vzpomínat na našeho nejvýznamnějšího komika Vlastu Buriana, ale neměli jsme žádné ponětí, jak to amatérští umělci uchopí. Svého uměleckého úkolu se ale zhostili výborně. Moc jsme se všichni upřímně zasmáli a pozvedli si náladu. Oba aktéři působili energicky a překypovali dobrou náladou, která se po chvíli přenesla i na nás posluchače. Celé představení se neslo v duchu smyšlených vzpomínek Vlasty Buriana vyprávěných za sebou jako vtipy. Jeden vtip mohl pro představu uvést i pro ty klienty, kteří se nemohli zúčastnit. Imitovaný Vlasta Burian například vyprávěl o svém známém doktorovi, který prý předepsal nějakým dvěma mužům klobouk a čepici. A víte proč? Aby se oba mohli zdravít do doby, než se uzdraví. ☺ Vtipy pak prokládal známými lidovými i filmovými písněmi. Písň „Přednosta stanice“ a „V tej naší aleji“ jistě všichni znají. V čase, kdy se převlékal do nového kostýmu, druhý aktér bavil publikum kvízovými otázkami. Podařilo se jim oběma atmosféru příjemně rozvířit a uvolnit. Spousta klientů si s nimi společně prozpěvovala, pískala do rytmu a do kvízových soutěží se s nadšením zapojovala. Vystoupení tedy bylo velmi zdařilé a jistě se již těšíme na jejich příští návštěvu.

Mgr. Iveta Mařanová

Taneční skupiny „Maliny“ a „Mišpule“

V sobotu 6. 4. 2013 navštívila náš domov děvčata z tanečních skupin Maliny a Mišpule. Přišla nám předvést svou taneční choreografii, se kterou míří v nejbližší době na soutěže. My jsme tak měli možnost zhlédnout předpremiéru jejich vystoupení. Všichni, kteří v sobotu od 14 hodin zavítali do kulturní místnosti, poté odcházeli s úsměvem na tváři. Pěkně secvičené choreografie, dětská roztomilost a radost z pohybu, to je přesně to, na co se budeme opět moc těšit při jejich příští návštěvě.

Mgr. Petra Kynclová

Hudební vystoupení Červená sukýnka

V pátek 12. 4. 2013 proběhlo v kulturní místnosti hudební vystoupení olomoucké Umělecké agentury VIOLA. Měli jsme tak možnost zaposlouchat se do známých a oblíbených tónů dechové hudby v podání dvou interpretů. Pan Černohouz, který svůj zpěv doprovázel hrou na kytaru, a pan Šolc, v jehož ruce harmonika neměla chvíli oddechu, jsou osvědčená dvojice, která je u nás už skoro jako doma. Jejich milý přístup k obecenstvu a způsob podání lidových písní jsou natolik oblíbené, že je pan Černohouz se svým společníkem do našeho domova zván již pravidelně. Tentokrát nás potěšili pásmem písní nazvaným „Červená sukýnka“ a opět za něj byli odměněni velkým potleskem a radostnými úsměvy posluchačů. Hodinka uběhla jako nic a my se můžeme těšit, že snad oba pánové zase brzy přijmou naše pozvání.

Mgr. Petra Kynclová

Pan Černohouz (kytara) a pan Šolc (harmonika)

Burza

V pátek 19. 4. 2013 se v kulturní místnosti uskutečnila prodejní burza. Zájemci mohli vybírat nejen z množství oblečení a obuvi, ale také z kabelek či porcelánových hrnečků. Daly se tu najít kousky pro sport a volný čas, pohodlné oblečení pro práci na zahradě či v dílně, stylová trička, halenky, sukně a kalhoty, ale dokonce i šaty vhodné pro společenské události. Letošní burza nebyla tak hojně navštívena jako v minulých letech, ale kdo přišel, neodcházel většinou s prázdnou. Prodávajícím se uvolnilo místo v šatních skříních pro nadcházející letní sezónu a kupující odcházeli spokojeni s výhodným obchodem.

Mgr. Petra Kynclová

Výlet do Duban

Každý rok se jezdíme s klienty podívat do nedalekého zahradnictví v Dubanech, kde prodávají různé stromky, keře, byliny, květiny a veškeré zahradnické potřeby. Je to nádhera vidět všechny ty rostliny v květu, obzvlášť muškáty a letničky.

Letos 25. dubna se na výlet přihlásilo 6 klientek. Počasí nám přálo a tak jsme se mohly v klidu procházet po zahradnictví.

Samozřejmě jsme neodolaly a kytičku pro radost zakoupily.

Eva Kvapilová

Zleva paní Marta Bláhová, paní Stanislava Šrajnová,
paní Alena Marvanová, sestra Eva Kvapilová,
paní Hedvika Janečková, paní Jaroslava Rousková,
paní Marie Švadlenková.

Návštěva sokolníka v naší zahradě

Před sletem čarodějnic se u nás v domově ještě konal slet dravých ptáků. ☺ Všichni jsme byli natěšení a plni očekávání. Nic podobného se u nás ještě nekonalo a byla to pro mnohé z nás první zkušenost se zkrocenými dravci ve volné přírodě. Ty nezkrocené ani nemá možnost člověk ve volné přírodě příliš postřehnout, neboť se skrývají, aby byli co nejméně nápadní jak pro svoji kořist, tak i pro své potencionální nepřátele. Běžně je známé káně, ale ty ostatní dravce známe spíše z obrázků naučných knih. A na vlastní kůži můžeme my, pracovnice ze sociálního oddělení, potvrdit, že jsme celkem rády, že se běžně s takovými tvory živočišné říše nesetkáváme. Vyzkoušely jsme si totiž držet orla na jedné ruce a měly jsme před ním opravdu velký respekt. Ten orel se odborně nazýval orel mořský a vážil přes 3 kg. Dále jsme mohli vidět dravce z čeledi sovových a puštíkovitých. Ti, kteří se nám tiše vznášeli nad hlavami a patří do těchto čeledí, byli sova pálená, puštík obecný a výr velký. O sovách je známo, že loví až v noci, aby nebyly přes den ohrožovány jinými, většími dravci. Dalšími zajímavostmi jsou, že mohou otáčet hlavou o 270° a mají velmi jemné peří vypadající spíše jako chmýří, aby byly při letu co nejtišší. Výr velký jako jediný odmítal svého sokolníka poslechnout hned na přivolání a působil zpočátku, že by se chtěl u nás zabydlet. Sovy jsou ale moudré a nakonec se i tato sova umoudřila a ke svému sokolníkovi přilétla sama bez použití techniky. ☺ Posledním dravcem, který nad námi kroužil, bylo tzv. káně Harrisovo, které ze všech dravců působilo nejslaběji a nejdrobněji, zato však nejmrštněji. Dokázalo létat v naší nejtěsnější blízkosti a přitom nikomu nic nezpůsobilo. Toto káně obývá převážně oblasti ve Střední a Jižní Americe, takže v našich krajích ho jen tak běžně nezahlédneme. Doufáme, že toto netradiční představení splnilo Vaše očekávání a brzy uspořádáme zábavu obdobného typu. ☺

Mgr. Iveta Mařanová

Čarodějnice

Dne 29. 4. 2013 se u nás slétly čarodějnice, lépe řečeno jedna čarodějnice, kterou jsme společně vyrobili u nás v domově. ☺ Čarodějnice jsou dnem, kdy se slaví příchod jara. Lidé se v noci z 30. dubna na 1. května scházejí u ohňů, kde zpívají a vzývají jarní čas spojený se znovuzrozením přírody a jejím obhospodařováním. I my jsme u nás v domově uspořádali akci na oslavu příchodu tolik očekávaného a vytouženého letošního jara. Počasí se nám vydařilo, neboť tentokrát v porovnání s minulými lety nebyla tropická tepla a místo sluníčka nás ohřívalo teplo sálajícího ohýnku. Opékaly se buřty, popíjelo se k tomu pivo nebo limonáda a všude kolem vládla dobrá, pohodová nálada. Všichni jsme si užívali běžně přehlédnutelných maličkostí, jako je vůně čerstvě zapáleného dřeva, opékaných buřtů a rozpučené jarní přírody. Bylo to moc příjemné posezení a všichni jsme se již dozajista naladili na nadcházející jarní období.

Mgr. Iveta Mařanová

Opékání špekáčků

Přednáška Parforsní hony a Kinský

Ve čtvrtek 2. 5. 2013 se v našem domově uskutečnila přednáška nazvaná Parforsní hony a Kinský. Náš domov navštívily knihovnice z Městské knihovny Heřmanův Městec, paní Poláková a paní Jablečnicková, a přinesly si s sebou řadu zajímavých obrazových materiálů. Posluchače do kulturní místnosti přivedl zájem o téma, ale některé také zvědavost, co to ty parforsní hony vlastně jsou. Na odpověď jsme si museli chvíli počkat. Paní Poláková úvodem představila heřmanoměstskou knihovnu, jejíž knižní fond čítá kolem 40 000 publikací! Rozhovořila se o přemístění knihovny z obtížně přístupných prostor 2. poschodí budovy Staré radnice do současných, plně bezbariérových, což zvedlo zájem veřejnosti o návštěvy knihovny a značně zvýšilo počet výpůjček. Dále jsme měli možnost se dozvědět, jaké služby knihovna nabízí jak pro své čtenáře, tak i pro ostatní veřejnost – například kopírovací služby, bezplatný přístup na internet či audio nahrávky pro nevidomé.

Ve druhé části přednášky jsme se dostali ke slibovanému tématu parforsních honů. Pojem pochází z francouzštiny, ze slov *par force de chiens* – doslova silou psů. Jde vlastně o předem připravenou štvanici na zvěř (nejčastěji jeleny, laně a zajíce). Jejím cílem ale není jakkoliv zvířeti ublížit. Jedná se o nenásilný způsob honu, kdy je zvěř štvána psy, a slouží čistě k pobavení lovců. Pokud by již zvíře mělo být polapeno, hon bude ukončen. Nezřídka tyto hony trvaly 7 či 8 hodin. V minulosti to byla příležitost k tomu, aby se sešla smetánka, dámy se pěkně přistrojily a šlechta se mohla pobavit a navazovat obchodní kontakty.

První hon se na našem území uskutečnil již v roce 1836. Pořádal ho Oktavián Kinský v Chlumci nad Cidlinou. Hony se poté pořádaly pravidelně od října do prosince až do roku 1913. Kvůli nadcházející válce byly hony zastaveny a koně i jezdci byli ve většině případů nasazeni do války. Ke znovuoobnovení tradice konání parforsních honů došlo roku 1995.

Zajímavostí je, že parforsní hony položily základ Velké pardubické steeplechase. V závodě byli úspěšní především koně, kteří se pravidelně účastnili parforsních honů. Toto je ovšem jen malý zlomek toho, co jsme se na přednášce dozvěděli. Chcete-li vědět víc, přijďte se na některou z příštích také podívat.

Mgr. Petra Kynclová

Paní Poláková (vlevo)
a paní Jablečnicková.

Pepino & akordeon

Úplnou novinkou, co se týče kulturních akcí pořádaných v našem domově, bylo hudební vystoupení pana Josefa „Pepina“ Matury. Pan Matura přijel v pondělí 13. 5. 2013 z Uhlířských Janovic a přinesl si s sebou hudební nástroj zvaný V-akordeon. Jedná se vlastně o digitální klávesovou harmoniku, která dokáže vydávat zvuky různých hudebních nástrojů. Je tak možné na něj zahrát písničky mnoha hudebních žánrů. Takový akordeon je také velmi cenný nástroj. Jeho hodnota se pohybuje kolem 70 000 korun!

Pan Matura neváhal své hudební umění předvést v celé kráse. V jeho repertoáru najdeme například skladby ze Semaforu, Hašlerovy písně, české, moravské a slovenské lidové písně, tuzemské i zahraniční „hitovky“. Kulturní místnost byla v pondělí odpoledne plná posluchačů, volné místo k sezení by se hledalo těžko. A opravdu to stálo za to. Brzy zpíval nejen pan Matura, ale také řada klientů našeho domova. Hudebník pohotově reagoval na přání publika, takže jsme měli možnost zaposlouchat se i do písní, které v původním plánu jistě nebyly. Bylo znát, že se pan Matura před obecnstvem cítí „jako ryba ve vodě“ a radost a elán přenesl nejen do zpěvu písní, ale také mezi své posluchače. Uvedl, že jeho vystoupení je pro střední a starší věkovou kategorii, ale nejen pro ni. A to mohu naprosto potvrdit. Čardáš či kankán v jeho podání byl krásným hudebním zážitkem pro všechny zúčastněné.

Mgr. Petra Kynclová

Pan Josef „Pepino“ Matura se svým V-akordeonem

Děti ze školky

Při příležitosti Dne matek se u nás konalo vystoupení dětí z městské mateřské školy, které si pro nás připravily nevšední kulturní vystoupení. Děti nejen tančily, ale zároveň i zpívaly za doprovodu nahrané hudby. Dětské lidové písničky oživily svými milými gesty, kterými znázorňovaly, o čem právě zpívají. Pomáhaly jim při tom jejich učitelky, které děti osobitě napodobovaly. Po skončení tohoto neopakovatelného zážitku ještě rozdávaly všem našim klientkám své ručně vyrobené květiny z papíru. Pro všechny z nás je návštěva dětí vždy krásným zpestřením a má pokaždé vřelé ohlasy. Takže už se těšíme na další setkání.

Mgr. Iveta Mařanová

Děti z mateřské školy se svou paní učitelkou

Májové koulení

Dne 23. 5. 2013 jsme se opět po roce spolu s klienty zúčastnili Májového koulení v sousedním domově pro seniory, tentokrát však jubilejního X. ročníku. Náš tým Bažantů, jak jsme se přezdívali, byl složen ze čtyř soutěžících. V boji o putovní pohár se utkali paní Alenka Marvanová, paní Jaroslava Spálenská, pan Petr Fuksa a pan Václav Chládek. Duševní podporu a povzbuzení pro naše houževnaté bojovníky zastala brilantně paní Hedvika Janečková, která nás doprovázela. Velmi jsme si soutěžní klání užili, a to nejen proto, že jsme to všichni brali vážně a že jsme bojovali tělem i duší, ale i proto, že zde panovala vřelá, pohodová atmosféra podpořená dobrou kuchyní, netradiční kulturní vložkou v podobě rytířského souboje a především ideálním počasím. Počasí jsme se obávali nejvíce, neboť předchozí den hustě a vytrvale pršelo a předpovědi nebyly příliš optimistické, ale vyšlo nám to. Díkybohu! Ale vraťme se k tomu, co nás zajímá nejvíce, a to k průběhu samotného klání.

Májového koulení se účastnilo celkem 13 družstev z 10 domovů – některé domovy reprezentovaly dva týmy. Zpočátku, kdy se rozhodovalo o postup do první skupiny čtyř nejlepších družstev, měl náš tým velkou naději na vítězství. Dokonce jsme získali nejvíce bodů, a to bodů 7. Oproti těm ostatním týmům, které nasbíraly maximálně bodů 5. Těm nejlepším však byla v semifinále udělena nejtěžší dráha, která měla nerovný terén s kamínky. A to rozhodlo. Náš tým umí hrát čistou hru na rovině s citem pro přesnost, ale takováto dráha rozhodla spíše o náhodě, nežli o dovednostech. Bojovali jsme opravdu zatvrzele, ale štěstí, které tu bylo také zapotřebí, nám tolik nepřálo. Nakonec jsme ale vybojovali krásnou bramborovou medaili za čtvrté místo. Zpočátku v nás převládalo mírné zklamání, jak už to u bramborových medailí bývá, ale pak jsme to řádně po vyhlášení výsledků oslavili při živé hudbě tancem a zpěvem. A život jsme si nakonec i osladili nejrůznějšími pochoutkami, kterými nás domácí na počest pohostili. Nechybělo ovoce, domácí buchty, chlebíčky ani dobré pití.

Moc našim klientům jménem celého domova děkujeme nejen za jejich krásné umístění, ale především za to, že bojovali srdečně, s chutí a s odhodláním. Jejich radost a nadšení ze společného klání se přenesla i na přítomnou redaktorku Chrudimského deníku, která o této jubilejní akci napsala článek a doplnila ho fotografií, kde jsou všichni naši klienti zachyceni, jak s vervou sledují vývoj „májového klání“.

Otisknutý článek spolu s fotografií přikládáme níže k fotkám z našeho objektivu ☺

Mgr. Iveta Mařanová

„Bažanti“ v plné síle před začátkem turnaje

Soustředění na hod a vzájemná podpora uvnitř týmu

Výsledky před finálovým kláním

Potěšilo nás

Senioři se včera bavili při hře pétanque

Heřmanův Městec – V domově pro seniory, který sídlí v místním zámku a jeho zřizovatelem je hlavní město Praha, včera vládla báječná nálada při turnaji v pétanque. Jubilejního, již desátého ročníku Májového koulení se zúčastnili zástupci deseti domovů pro seniory – některé vytvořily i dvě soutěžní družstva. I když bylo počasí chladné, naštěstí nepršelo jako ve středu, kdy měli pořadatelé obavy o osud turnaje. Sport, který je určen pro hráče každého věku a má na Chrudimsku velkou základnu, dokázal účastníky rozehrát na těle i na duchu. Všem, kteří se vybičovali ke skvělým výkonům, patří velká gratulace od redakce Chrudimského deníku!

(ron)

MÁJOVÉ KOULENÍ se konalo už po desáté, pétanque má mezi seniory velkou oblibu. Foto: Deník/ Romana Netolická

Chrudimský deník
24. 5. 2013

Kavárna

Počasí nám začátkem léta nepřálo, vytrvalý déšť nám nedovolil navštívit naši zahradu, a tak jsme si zpříjemnili odpoledne posezením v kavárně. Dne 29. 5. 2013 jsme se sešli v hojném počtu v kulturní místnosti a zorganizovali nevšední odpolední posezení s možností zakoupení vynikajícího zákusku od místní cukrářky. Atmosféra měla připomínat posezení v běžné kavárně, kde si všichni za poslechu klidné hudby udělali radost v podobě něčeho sladkého a popovídali si společně u kávy o všedních věcech života. Udělali jsme si tedy i přes úskalí letošního počasí opravdu krásné odpoledne.

Eva Kvapilová

Zleva pí Hedvika Janečková, pí Alena Marvanová a pí Miloslava Tichá

Slovensko

Ve dnech 28. – 31. května tohoto roku jsme navštívili společně s paní Magerovou, Ilkovou a Mgr. Linhartovou Slovenskou republiku. Jak asi všichni víte, již cca 7 let spolupracujeme s Domovem pro seniory ve Staré L'ubovni a právě na pozvání kolegů z tohoto zařízení jsme tam jeli.

Čekala nás poměrně dlouhá, únavná cesta, která s několika menšími zastávkami trvala osm hodin. Po příjezdu do Staré L'ubovni jsme byli srdečně přivítáni ředitelem domova Ing. Peterem Muchou a následně i členy vedení tohoto domova. Po krátkém, ale vydatném občerstvení jsme si prošli celý domov, abychom zjistili, že radosti i starosti a problémy seniorů žijících v pobytovém zařízení jsou stejné bez ohledu na to, v kterém státě kdo žije.

Druhý den jsme navštívili soukromé zařízení v městě Žakovce, které založil a dosud vede farář Ing. Mgr. Kuffa Marián, Dr. h. c. Jedná se o zařízení určené pro několik cílových skupin, a to především pro muže bezdomovce a osoby po výkonu trestu, mládež po skončení ústavní nebo ochranné výchovy, tělesně postižené muže a ženy. Součástí areálu je i několik domků určených pro maminky s dětmi, které z různých důvodů skončily na ulici, respektive doma byly týrány. Tyto ženy si zde pod odborným dozorem vaří, perou, uklízejí a učí se základním životním návykům. Život v tomto zařízení je založen na základním principu, že si zde klienti v převážné většině sami vypěstují a odchovávají vše potřebné k živobytí. Tak jsme zde mohli vidět krávy, prasata, chov koní, pštrosy a například i vlastní pekárnu. Myslím si, že toto zařízení v nás všech zanechalo hluboký zážitek.

Z tohoto zařízení jsme přejeli do chráněné dílny v L'ubici, kde hendikepovaní lidé vyrábějí výrobky ze dřeva – hračky, dětské houpačky, krmítka pro ptáky atp.

Tento den jsme zakončili procházkou v krásné přírodě podél hraniční řeky Dunajec.

Třetí den jsme zahájili prohlídkou Domova sociálních služeb v Sabinově. Jedná se o zařízení určené jak pro mládež, tak pro seniory s mentálním, tělesným, popř. kombinovaným postižením.

Klienti v tomto domově mohou přes den vykonávat řadu aktivit, z nichž většinu nám také samozřejmě představili. Vládla zde velice příjemná „domácí“ atmosféra a i zde jsme byli velice mile a přátelsky přivítáni jak zástupci vedení, tak samotnými klienty.

Ze Sabinova jsme jeli do městečka Hniezdne, kde jsme navštívili expozici lidových řemesel a lihovarnictví v Nestville Parku. Jedná se o mimořádnou výstavu, kde je vedle sebe možné vidět historii řemesel a tradiční výrobu lihu a na straně druhé supermoderní výrobu (jednu z největších v Evropě) lihu a výrobků z lihu. Celá prohlídka je zakončena v řezbářském sále, kde se nachází největší řezbářský obraz v Evropě, na kterém pracovali tři roky.

Ze Hniezdného jsme se vrátili do Staré Lubovni, kde jsme si mohli prohlédnout zdejší dominantu L'ubivnianský hrad, jehož vznik je datován do druhé poloviny 13. století, resp. na začátek století čtrnáctého. Tento hrad můžete také vidět na obrazech, které jsme v minulosti od kolegů z L'ubovni dostali – jeden je ve společenské místnosti a druhý v návštěvní místnosti naproti vrátnici.

V pátek jsme se se Slovenskem rozloučili, nakoupili sýry a jeli domů.

Na závěr bych chtěl ještě jednou moc poděkovat
panu řediteli Muchovi a všem jeho kolegům za pozvání,
organizaci celé návštěvy a za péči,
se kterou se nám po celou dobu věnovali.
Pevně věřím, že příští rok budeme zase moci přivítat my kolegy
ze Slovenska u nás v Heřmanově Městci
a že prožijeme stejně hezký týden, jako byl ten na Slovensku.

Ing. Petr Mazura

VI. letní sportovní hry

V úterý 4. 6. 2013 se v dopoledních hodinách v kulturní místnosti našeho domova odehrály VI. letní sportovní hry. Ač s přívlastkem letní, vzhledem k nepřízní počasí se bohužel sportovní klání nemohla odehrát v přírodním prostředí zahrady jako v předchozích letech. Společenská místnost byla proměněna na herní prostor se čtyřmi stanovišti – šipky, kuželky, hod na medvěda a hod kroužkem. Po přivítání a povzbuzení účastníků panem ředitelem se rozproudila soutěžní klání v jednotlivých disciplínách. „Sportovci“ na každém ze stanovišť získali dle svého výkonu konkrétní počet bodů, který si poctivě zapisovaly organizátorky. Přítomní účastníci z řad klientů našeho domova, ale také pět zástupců klientů pražského Domova důchodců, mohli postupně obejít všechny druhy sportů. Zde si vyzkoušeli a potrénovali svoje pohybové dovednosti, procvičili schopnost soustředit se na výkon a zamířit na stanovený cíl. U jednotlivých účastníků byly zohledněny jejich možnosti a omezení a dle toho uzpůsobena vzdálenost hodu. Řada z přítomných se sportovních her zúčastnila již v letech minulých, a tudíž podávala již prověřené sportovní výkony. Někteří „sportovci“ však drželi v ruce například šipky poprvé, a tak to pro ně byla nová jedinečná zkušenost. Ti, kteří se nechtěli aktivně sportovně účastnit, pozorovali dění a případně povzbuzovali ostatní účastníky. Všichni pak přivítali povzbuzení chuťových buněk v podobě řízku i sladkého občerstvení.

Zaujetí pro hru projevili nejen samotní klienti, ale také pracovníci z řad sestřiček, sociálních pracovníků a pana ředitele, kteří si taktéž otestovali své „házečí“ dovednosti. V kulturní místnosti tak panovala atmosféra herního nadšení, smíchu a společného sdílení sportovních zážitků.

Po ukončení soutěží, asi po hodině a půl čilého ruchu, bylo vyhodnoceno šest nejlepších hráčů v každé z disciplín. Ceny do soutěže věnovala firma Hovorka catering, s.r.o., a firma MK Market, s.r.o., která zároveň poskytla dar ve výši 2 000 Kč na zajištění občerstvení pro celou akci. Tři nejlepší soutěžící v každé z disciplín k těmto cenám navíc obdrželi krásnou papírovou medaili vyrobenou šikovnými klienty ergoterapeutické dílny našeho domova.

A jak vše dopadlo?

Disciplíny kroužky se zúčastnilo 47 sportovců a na prvních místech se umístili: 1. pí Vlasta Hlaváčková (odd. D4), 2. p. Jiří Musil (pražský DD), 3. p. Alois Svoboda (pražský DD), 4. pí Anna Písařová (odd. B), 5. pí Jaroslava Rousková (odd. D3), 6. p. Jaroslav Kulhánek (odd. D3).

Hod míčem si vyzkoušelo 49 soutěžících a nejlépe se umístili: 1. pí Helena Mířková (odd. L2), 2. p. František Mareček (odd. L2), 3. p. Petr Fuksa (odd. L0), 4. p. Alois Svoboda (pražský DD), 5. pí Alenka Marvanová (odd. D3), 6. p. Bohumil Vobořil (odd. L2).

Kuželky se pokusilo shodit celkem 47 sportovců a přední místa zaujali:
1. p. Ladislav Kolář (odd. L1), 2. pí Jaroslava Rousková (odd. D3), 3. p. Josef Netušil (odd. L2), 4. p. Jiří Musil (pražský DD), 5. pí Kamila Mouricová (odd. L2), 6. p. Alois Svoboda (pražský DD).

Šipky na terč házelo celkem 46 soutěžících a mezi nejlepšími byli:
1. pí Marie Sedlmajerová (odd. L2), 2. p. Alois Svoboda (pražský DD),
3. pí Božena Kinclová (odd. L1), 4. pí Hedvika Janečková (odd. D3),
5. pí Jaroslava Spálenská (odd. B), 6. pí Vlasta Hlaváčková (odd. D4).

Gratulujeme všem, kteří předvedli takovéto úspěšné výkony!!!

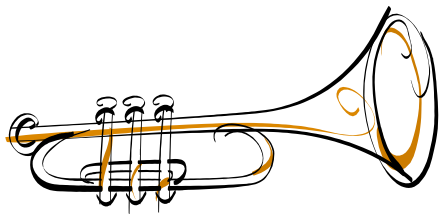
Jak ale při úvodním zahájení pronesl ředitel našeho domova: „Vítězem sportovních her jsou všichni, kteří na VI. letní sportovní hry dorazili!“ Budeme se těšit, že i dalšího ročníku sportovních her se zúčastní tolik sportu a zážitku chtivých jednotlivců.

Mgr. Lenka Kellerová

ZLATÍ MEDAILISTÉ JEDNOTLIVÝCH DISCIPLÍN

Vávrovy „lidovky“

Dne 11. 6. 2013 nás opět navštívil pan Vávra se svou manželkou, která ho jako vždy doprovázela při hře na klávesy. Lidové písně v jeho podání mají u klientů velký ohlas, protože se díky vřelé atmosféře, kterou pan Vávra umí navodit, přenesou ve svých vzpomínkách do doby svého mládí, kdy chodili tančit a bavit se. Tentokrát se jeho vystoupení zúčastnilo kolem 50 klientů našeho domova. „Lidovky“, při kterých téměř všichni zaplesali a rozezpívali se, svým textem vypovídaly o krásách naší české země a o vztahu k ní. Byly jimi například písně „Pod horami“, „Jetelíček u vody“, „Na Pankráci“, „Jižní Morava“ a „Ta naše písnička česká“. Tyto písně o lásce k vlasti získaly na své hodnotě o to více v souvislosti s povodněmi, které v tu dobu sužovaly naši zem.

Děkujeme tedy panu Vávrovi za jeho pozitivní vytržení z nemilosrdné reality povodní a dodání lepší nálady.

Mgr. Iveta Mařanová

Hudebník pan Vávra se svou partnerkou

Sportovní dopoledne dětí z mateřské školy

Ve středu 12. 6. 2013 nás navštívily děti z mateřské školy a konalo se u nás sportovní dopoledne. Děti si mohly zkusit házet míčky na terč, mířit na plechovky nebo hrát kuželky. Naši klienti je nadšeně povzbuzovali a ozval se i potlesk.

Příjemné dopoledne na zahradě ještě prozářilo sluníčko, které v každém vyvolalo dobrou náladu. Soutěže doprovázela i hudba a malé občerstvení. Velké nadšení vyvolaly nafukovací balónky a lízátka, jež si děti odnesly domů.

praktikantka Markéta Pavlíčková

Sportovní disciplína „hod na plechovky“ a nadšení malí soutěžící

Putování po Zakarpatské Ukrajině

V pondělí 17. 6. 2013 se v kulturní místnosti výjimečně nepromítal film v rámci tradičního videokina, ale měli jsme možnost zhlédnout přednášku na téma „Zakarpatská Ukrajina“. Se svými zážitky a fotografiemi z cest se přišel podělit pan Josef Tejkl, rodák z Heřmanoměstecka. A protože je to dobrodruh tělem i duší, byla to pro nás zajímavá odpolední hodinka v příjemné společnosti.

Návštěvu Ukrajiny pan Tejkl podnikl v srpnu 2012, jeho cesta trvala 12 dní a v této době navštívil malé zapadlé ukrajinské vesničky, ale i větší města jako například Užgorod. Pan Tejkl cestoval tamními autobusy i stopem, bydlel v turistické ubytovně i v domácnostech ochotných a pohostinných lidí, skrýval se před deštěm v salaši, lezl po horách a ze všech těchto míst nám nabídl momentky a fotografie překrásné nedotčené ukrajinské přírody. Cestovatelské plány pana Tejkla Ukrajinou nekončí, tak se třeba zase brzy setkáme.

Mgr. Petra Kynclová

Svoje narozeniny budou slavit:

pí Kučerová Libuše	1. 7. 1920
pí Vašáková Anna	1. 7. 1941
pí Jirsová Marie	2. 7. 1926
pí Merclová Zdeňka	11. 7. 1927
pí Kopecká Bohuslava	12. 7. 1926
p. Moučka Vlastimil	12. 7. 1930
pí Valtrová Alenka	12. 7. 1931
pí Jozifová Libuše	14. 7. 1922
pí Drobílková Jiřina	15. 7. 1928
pí Maděrová Anna	23. 7. 1922
pí Písařová Anna	25. 7. 1924
pí Matyková Olga	27. 7. 1933
p. Mareček František	28. 7. 1929

pí Kubelková Miluše	1. 8. 1924
pí Prausová Anna	11. 8. 1941
pí Kučerová Eliška	12. 8. 1931
p. Kolář Ladislav	14. 8. 1919
pí Kosinová Miluše	15. 8. 1932
pí Musilová Marie	19. 8. 1920
pí Sýkorová Marie	19. 8. 1927
pí Miřejovská Marie	19. 8. 1929
pí Dejdarová Marie	21. 8. 1927
p. Hejzman Josef	24. 8. 1926
pí Hergerová Jaroslava	26. 8. 1924

p. Roztočil Josef	2. 9. 1931
pí Říhová Marie	11. 9. 1930
p. Kozel Ladislav, ing.	13. 9. 1923
pí Výborná Zdeňka	18. 9. 1943
pí Švandová Miluška	19. 9. 1940
pí Zimová Blanka	27. 9. 1941
pí Syrová Svatava	29. 9. 1931

Přejeme všechno nejlepší!

Noví obyvatelé našeho domova:

pí Syrová Svatava	29. 3. 2013
pí Klempířová Marie	3. 4. 2013
pí Chrbolková Jana	10. 4. 2013
pí Svobodová Libuše	18. 4. 2013
pí Radostová Helena	25. 4. 2013
pí Merclová Zdeňka	6. 5. 2013
p. Novák František	9. 5. 2013
pí Špačková Libuše	5. 6. 2013
pí Ježková Jarmila	5. 6. 2013
p. Dvořák Otakar	17. 6. 2013

Přejeme příjemný pobyt!

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili:

pí Svobodová Miroslava	21. 3. 2013
pí Hemská Helena	22. 3. 2013
pí Dvořáková Emílie	2. 4. 2013
pí Benešová Eliška	10. 4. 2013
p. Šlégr Jan	14. 4. 2013
pí Stejskalová Jaroslava	15. 4. 2013
p. Oliva Josef	19. 4. 2013
pí Patočková Jiřina	27. 5. 2013
pí Kučerová Vlasta	29. 5. 2013
pí Svobodová Libuše	3. 6. 2013
pí Hemerková Olga	9. 6. 2013
pí Vojáčková Zdeňka	10. 6. 2013
p. Netušil Josef	17. 6. 2013
pí Belanyiová Helena	18. 6. 2013

Čest jejich památce!

